

עתוז רשמי

11 בפברואר 1949

מ. 50

י"ב בשבט תש"ט

תוספת א'

עמוד

173 פקודת חנינה כללית, מס' 60 לשנת תש"ט—1949
174 פקודת האסיפה המכוננת (הצהרת הצירים), מס' 61 לשנת תש"ט—1949

פקודת חנינה כללית

מס' 60 לשנת תש"ט—1949

מועצת-המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

1. כל אדם שביום הינתן תוקף לפקודה זו נמצא במאסר או במעצר, ישוחרר, אלא אם נמצא במאסר או במעצר מפני שנידון או נאשם ברצח או בעבירה אחרת שהעונש המקסימלי שהחוק קובע לה הוא עונש מוות או מאסר עולם. אין לשחרר לפי סעיף זה שבויי מלחמה ממחנה שבויים או חולי רוח ממקום מעצרם.
2. אדם שלפני יום י"א בשבט תש"ט (10 בפברואר 1949) עבר עבירה, לא יאסר ולא ייעצר עליה, לא יובא עליה לדין, ואם הובא יתבטל הדיון, ולא ייענש — אלא באשמת רצח או עבירה אחרת שהעונש המקסימלי שהחוק קובע לה הוא עונש מוות או מאסר עולם.
3. אין הוראות פקודה זו משחררות כל אדם מאחריות אורחית על מעשה או חוסר מעשה.
4. שר הבטחון, שר המשפטים ושר המשטרה ממונים על ביצוע פקודה זו.

פיוס אחריות
אורחית

ביצוע